

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 lipca 2015 r.

Poz. 1073

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾

z dnia 2 lipca 2015 r.

w sprawie udzielania pomocy *de minimis* oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. poz. 1146 oraz z 2015 r. poz. 378) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania przedsiębiorcom pomocy *de minimis* oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020, do których mają zastosowanie odpowiednio przepisy:

- 1) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013”, oraz
- 2) rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) jednym przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć jedno przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013;
- 2) mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;
- 3) personelu przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć:
 - a) pracownika w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066),
 - b) osobę świadczącą usługi na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.²⁾) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło,

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1257).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397 i 539.

- c) właściciela, pełniącego funkcje kierownicze,
 - d) wspólnika, w tym partnera prowadzącego regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiącego z niego korzyści finansowe;
- 4) pracownikowi znajdującym się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, należy przez to rozumieć osobę, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
- a) pozostaje bez stałego zatrudnienia w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu,
 - b) do dnia poprzedzającego przystąpienie do projektu nie ukończyła 24. roku życia,
 - c) do dnia poprzedzającego przystąpienie do projektu ukończyła 50. rok życia,
 - d) jest osobą dorosłą samotnie wychowującą co najmniej jedno dziecko lub posiadającą na utrzymaniu osobę zależną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, 357 i 1066),
 - e) nie posiada wykształcenia średniego lub zasadniczego zawodowego, zgodnie z Międzynarodową Standardową Klasyfikacją Edukacji (ISCED) na poziomie ISCED 3 włącznie lub w okresie do dwóch lat od momentu zakończenia edukacji nie podjęła pierwszego stałego zatrudnienia,
 - f) pracuje w sektorze lub w zawodzie, w którym różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn jest co najmniej 25% wyższa niż przeciętna różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich sektorach gospodarki narodowej Rzeczypospolitej Polskiej oraz należy do grupy będącej w mniejszości w danym sektorze lub zawodzie,
 - g) jest członkiem mniejszości narodowej lub etnicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 573) oraz w celu zwiększenia szans na uzyskanie zatrudnienia musi poprawić znajomość języka, podnieść kwalifikacje lub kompetencje zawodowe lub zdobyć doświadczenie zawodowe;
- 5) pracownikowi znajdującym się w bardzo niekorzystnej sytuacji, należy przez to rozumieć osobę, która spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:
- a) pozostaje bez stałego zatrudnienia za wynagrodzeniem w okresie co najmniej 24 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu,
 - b) pozostaje bez stałego zatrudnienia za wynagrodzeniem w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu oraz spełnia co najmniej jeden z warunków wskazanych w pkt 4 lit. b–g;
- 6) pracownikowi niepełnosprawnym, należy przez to rozumieć osobę, która posiada długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, utrudniającą jej, w połączeniu z innymi barierami, pełne i skuteczne uczestnictwo w środowisku pracy na równych zasadach z pozostałymi pracownikami;
- 7) przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;
- 8) stałym zatrudnieniu, należy przez to rozumieć świadczenie stosunku pracy lub świadczenie usług na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, przez nieprzerwany okres co najmniej 6 miesięcy w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy;
- 9) wniosku o udzielenie pomocy, należy przez to rozumieć:
- a) wniosek o dofinansowanie projektu – w przypadku gdy przedsiębiorca ubiegający się o pomoc *de minimis* lub pomoc publiczną jest wnioskodawcą w rozumieniu art. 2 pkt 28 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) umowę o przystąpieniu do projektu określającą szczegółowe warunki udzielenia pomocy *de minimis* lub pomocy publicznej, w tym dane identyfikacyjne przedsiębiorcy, formę organizacyjno-prawną przedsiębiorcy, wielkość przedsiębiorcy, oznaczenie wykonywanej działalności według PKD oraz formę i przeznaczenie pomocy – w przypadku gdy przedsiębiorca ubiegający się o pomoc *de minimis* lub pomoc publiczną nie jest wnioskodawcą w rozumieniu art. 2 pkt 28 ustawy.

§ 3. 1. Pomoc *de minimis* może być udzielana przedsiębiorcy działającemu we wszystkich sektorach, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, a także inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, oraz zapewnił rozdzielną rachunkową tych działalności, wówczas pomocy *de minimis* udziela się na pokrycie kosztów kwalifikowalnych ponoszonych w ramach działalności, która nie jest objęta wyłączeniem.

§ 4. 1. Pomoc publiczna może być udzielana przedsiębiorcom prowadzącym działalność we wszystkich sektorach, z wyłączeniem sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, a także inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, oraz zapewnił rozdzielną rachunkową tych działalności, wówczas pomocy publicznej udziela się na pokrycie wydatków kwalifikowalnych ponoszonych w ramach działalności, która nie jest objęta wyłączeniem.

3. Pomoc publiczna nie może być udzielona w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c i d, ust. 3 lit. d oraz ust. 4 i 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

4. Pomoc publiczna nie może zostać udzielona ani wypłacona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.

5. Pomoc publiczna, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d oraz lit. n–p rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, stanowi pomoc indywidualną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielona po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską.

§ 5. Pomoc *de minimis* oraz pomoc publiczna mogą być udzielone, jeżeli spełniają:

- 1) kryteria pomocy przejrzystej, o których mowa odpowiednio w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 oraz art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, lub
- 2) warunki kumulacji pomocy, o których mowa odpowiednio w art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 oraz w art. 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 6. 1. Pomoc *de minimis* oraz pomoc publiczna mogą być udzielone przedsiębiorcy przez instytucję zarządzającą, instytucję pośredniczącą, instytucję wdrażającą, beneficjenta lub inne podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁴⁾), a także przez partnera projektu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, oraz przez podmiot wdrażający instrument finansowy, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy.

2. Pomoc *de minimis* oraz pomoc publiczna mogą być udzielone na podstawie umowy o dofinansowanie projektu, decyzji o dofinansowaniu projektu lub innego dokumentu będącego podstawą jej udzielenia, który określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej lub pomocy *de minimis* na rzecz przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Udzielanie pomocy *de minimis*

§ 7. Pomoc *de minimis* jest udzielana z zachowaniem warunków dotyczących kumulacji określonych w art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

§ 8. Wartość dopuszczalnej pomocy *de minimis* udzielonej jednemu przedsiębiorcy określa się na podstawie art. 3 ust. 2–9 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

§ 9. 1. Przedsiębiorca ubiegający się o pomoc *de minimis* składa wniosek o udzielenie pomocy do podmiotu udzielającego pomocy.

2. Do wniosku o udzielenie pomocy przedsiębiorca załącza:

- 1) kopie zaświadczeń o pomocy *de minimis* lub zaświadczeń o pomocy *de minimis* w rolnictwie, lub zaświadczeń o pomocy *de minimis* w rybołówstwie albo oświadczenie o wielkości takiej pomocy, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 2) informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

§ 10. 1. Pomoc *de minimis* może być przeznaczona w szczególności na:

- 1) pokrycie kosztów uczestnictwa w szkoleniu przedsiębiorcy lub personelu przedsiębiorstwa delegowanego na szkolenie, zgodnie z zakresem określonym w art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, z wyłączeniem szkoleń, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa;
- 2) pokrycie kosztów doradztwa lub innych usług o charakterze doradczym lub szkoleniowym wspierających rozwój przedsiębiorcy;
- 3) subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji, pracowników niepełnosprawnych lub innych kategorii pracowników, pod warunkiem że:
 - a) utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników u danego przedsiębiorcy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy, a w przypadku gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy, utworzone miejsce pracy zostało zwolnione w następstwie dobrowolnego rozwiązania stosunku pracy, przejścia na rentę z tytułu niezdolności do pracy, przejścia na emeryturę z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, dobrowolnego zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub rozwiązania stosunku pracy z powodu naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych,
 - b) pracownik jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej:
 - odpowiadający minimalnemu okresowi czasu wynikającemu z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy – w przypadku pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji i pracownika niepełnosprawnego,
 - wskazany w umowie zawartej z pracodawcą – w przypadku innych kategorii pracowników– a stosunek pracy zawarty z pracownikiem może zostać rozwiązany tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych,
 - c) kosztem kwalifikowalnym są koszty wynagrodzenia pracownika, na które składają się wynagrodzenie brutto oraz opłacane od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne, ponoszone w okresie:
 - 12 miesięcy – w przypadku pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji,
 - 24 miesięcy – w przypadku pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji,
 - odpowiadającym minimalnemu okresowi czasu wynikającemu z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy – w przypadku pracownika niepełnosprawnego,
 - 6 miesięcy – w przypadku innych kategorii pracowników;
- 4) doposażenie lub wyposażenie stanowiska pracy;
- 5) refundację dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych wskazanych w art. 34 ust. 2 lit. a–e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;
- 6) zakup środków trwałych w ramach projektu;
- 7) bezzwrotną pomoc finansową na rozpoczęcie działalności gospodarczej;
- 8) tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości przy wykorzystaniu instrumentów finansowych, o których mowa w art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.).

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona na pokrycie do 100% kosztów kwalifikowalnych.

§ 11. 1. Wartość pomocy, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 8, udzielanej w formie pożyczek jest wyrażana za pomocą ekwiwalentu dotacji brutto, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

2. Wartość pomocy, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 8, udzielanej w formie gwarancji jest wyrażana za pomocą ekwiwalentu dotacji brutto, zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

3. Wartość pomocy, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 8, udzielanej w formie pożyczek jest obliczana zgodnie z metodologią, o której mowa w § 4 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz. 1983, z 2006 r. Nr 183, poz. 1355 oraz z 2009 r. Nr 122, poz. 1008).

Rozdział 3

Udzielanie pomocy publicznej na szkolenia

§ 12. Pomoc publiczna na szkolenia jest udzielana z zachowaniem warunków określonych w art. 31 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 13. Pomoc publiczna na szkolenia nie może być udzielona na szkolenia, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.

§ 14. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach pomocy publicznej na szkolenia są koszty wskazane w art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 15. 1. Intensywność pomocy publicznej na szkolenia nie przekracza 50% wartości kosztów kwalifikowalnych szkolenia.

2. Intensywność pomocy publicznej na szkolenia może zostać zwiększona maksymalnie do 70% wartości kosztów kwalifikowalnych w następujących przypadkach:

- 1) o 10 punktów procentowych – w przypadku szkoleń skierowanych do pracowników niepełnosprawnych lub pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- 2) o 10 punktów procentowych – w przypadku szkoleń skierowanych do personelu średniego przedsiębiorstwa;
- 3) o 20 punktów procentowych – w przypadku szkoleń skierowanych do personelu mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa.

§ 16. 1. Uznaje się, że pomoc publiczna na szkolenia wywołuje efekt zachęty, jeżeli przedsiębiorca złożył pisemny wniosek o udzielenie pomocy przed podjęciem prawnie wiążącego zobowiązania do udziału w szkoleniu przedsiębiorcy lub personelu przedsiębiorstwa.

2. Wniosek o udzielenie pomocy, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać co najmniej informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

Rozdział 4

Udzielanie pomocy publicznej na usługi doradcze

§ 17. Pomoc publiczna na usługi doradcze jest udzielana na rzecz mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw z zachowaniem warunków określonych w art. 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 18. 1. Pomoc publiczna na usługi doradcze może być udzielona na świadczenie usług przez doradców zewnętrznych, przy czym usługi te nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego, jak również nie mogą być związane ze zwykłymi kosztami operacyjnymi przedsiębiorcy, takimi jak usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama.

2. Intensywność pomocy publicznej na usługi doradcze wynosi maksymalnie 50% wartości kosztów kwalifikowalnych.

§ 19. 1. Uznaje się, że pomoc publiczna na usługi doradcze wywołuje efekt zachęty, jeżeli przedsiębiorca złożył pisemny wniosek o udzielenie pomocy przed podjęciem prawnie wiążącego zobowiązania do udziału w usłudze doradczej świadczonej przez doradców zewnętrznych.

2. Wniosek o udzielenie pomocy, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać co najmniej informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

Rozdział 5

Udzielanie pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia

§ 20. Pomoc publiczna na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji jest udzielana z zachowaniem warunków określonych w art. 32 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 21. Pomoc publiczna na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych jest udzielana z zachowaniem warunków określonych w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 22. 1. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia są koszty wynagrodzeń pracownika, na które składają się wynagrodzenie brutto oraz opłacane od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne, ponoszone w okresie:

- 1) do 12 miesięcy od dnia zatrudnienia pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- 2) do 24 miesięcy od dnia zatrudnienia pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji;
- 3) zatrudniania pracownika niepełnosprawnego.

2. W przypadku gdy okres subsydiowania zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest krótszy niż odpowiednio 12 lub 24 miesiące, wówczas wysokość pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia zostaje proporcjonalnie pomniejszona.

§ 23. Pracownik znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracownik znajdujący się w bardzo niekorzystnej sytuacji lub pracownik niepełnosprawny ma prawo do nieprzerwanego zatrudnienia przez minimalny okres czasu wynikający z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy, a umowa o pracę może być rozwiązana jedynie w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

§ 24. 1. Intensywność pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji wynosi maksymalnie 50% wartości kosztów kwalifikowalnych.

2. Intensywność pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych wynosi maksymalnie 75% wartości kosztów kwalifikowalnych.

§ 25. Pomoc publiczna na subsydiowanie zatrudnienia jest udzielana, jeżeli utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy, a w przypadku gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy, utworzone miejsce pracy zostało zwolnione w następstwie dobrowolnego rozwiązania stosunku pracy, przejścia na rentę z tytułu niezdolności do pracy, przejścia na emeryturę z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, dobrowolnego zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub rozwiązania stosunku pracy z powodu naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

§ 26. Uznaje się, że pomoc publiczna na subsydiowanie zatrudnienia wywołuje efekt zachęty, jeżeli zostały spełnione warunki określone odpowiednio w art. 32 i 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, w tym w szczególności w odniesieniu do:

- 1) okresu zatrudnienia;
- 2) intensywności pomocy;
- 3) zapewnienia wzrostu netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 27. 1. Pomoc *de minimis* jest udzielana do końca okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 w związku z art. 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

2. Pomoc publiczna na szkolenia, pomoc publiczna na usługi doradcze oraz pomoc publiczna na subsydiowanie zatrudnienia jest udzielana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 zdanie pierwsze w związku z art. 59 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *M. Wasiak*